

Име

Регионално управление на горите – Сливен

Местонахождение

РУГ – Сливен носи името на град Сливен, където се намира и седалището на неговата администрация. Територията на Регионалното управление се намира в източната част на Южна България като граничи на север с РУГ – Велико Търново и РУГ - Шумен, на изток с РУГ – Бургас, на юг с Република Турция, на югозапад с РУГ – Кърджали и на запад с РУГ – Стара Загора.

Съгласно административно-териториалната подялба на страната, РУГ – Сливен стопанисва горския фонд на територията на **Сливенска област** и следните общини: Котел, Твърдица, Сливен, Нова Загора, Тунджа, Ямбол, Страджа, Елхово и Болярово. РУГ – Сливен включва 9 държавни лесничейства.

Географско положение

РУГ – Сливен се намира в източната част на Южна България. Територията на Управлението обхваща южните склонове на част от Твърдишко-Еленския Балкан, който е част от Централна Стара планина, Лиса планина и Котленско-Върбишкия дял на Източна Стара планина, най-източните части на Сърнена Средна гора и голяма част от Тунджанската хълмиста низина с единичните възвишения Свети Илийски, Манастирски, Дервентски и Бакаджиците.

В Стара планина и Сърнена Средна гора гората образува плътни комплекси, разпокъсани на места от малки или по-големи земеделски площи, докато в равнинните части насажденията и културите заемат склоновете на възвишенията или се срещат единично разпръснати горички сред работните земи в полетата.

Релеф

Територията на РУГ – Сливен се отличава с голямо разнообразие от релефни форми и условно може да се раздели на три части: Старопланинска, Средногорска и равнинна. **Старопланинският район** има типично планински релеф. Теренът е стръмен и много стръмен, силно пресечен от множество дълбоки врязани долове и суходолия. Билата в преобладаващата част са къси, заострени и се спускат с големи наклони към реките и доловете.

Средногорският район на Управлението има хълмисто-нископланински релеф, като преобладават наклонените и по-рядко стръмни терени. Билата са с малка дължина, заоблени, склоновете им са с умерени наклони и незначителни превишения. Най-ясно изразено е централното било на Сърнена Средна гора. Второстепенните била се снижават постепенно с малък наклон и завършват сред работни земи на Новозагорското и Сливенското полета.

Равнинният район, заключен между стръмните Старопланински склонове и полегатите северни склонове на Средна гора, и този, разположен южно от Стара планина и Сърнена Средна гора, се характеризира с типично равнинен релеф с ниски хълмисти възвишения.

Най-високата точка на територията на РУГ – Сливен е връх “Чумерна” (1536 м н.в.) в ДЛ “Твърдица”, а най-ниската е в ДЛ “Елхово” на р. Тунджа в района на границата с Република Турция (53,2 м н.в.).

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	9436,3	6,92
полегато (5-10)	18007,6	13,20
наклонено (11-20)	40799,4	29,90
стръмно (21-30)	53330,6	39,09
мн.стръмно (над 31)	14858,2	10,89
Общо:	136432,1	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Стара река”, ДЛ “Котел” и ДЛ “Ямбол”.

Хидроложки условия

Хидрографската мрежа в северната част от територията на РУГ – Сливен е гъста, на места с големи наклони на надлъжните профили и променлив воден режим. Същевременно в останалата равнинна част от Управлението слабо нагънатия терен не е позволил образуването на такава мрежа. Северната част обхваща горната част от водосборния басейн на р. Голяма Камчия, р. Луда Камчия и р. Янтра.

Река Голяма Камчия започва от главното било на Лиса планина в местността "Равната локва" под името Лесков дол. Тече в източна посока и до с.Тича носи името **река Тича**, а след него - р. Голяма Камчия. Реката има незначителен наклон на коритото, с множество вирове и наклонени брегове. Водният отток е в зависимост от количеството на валежите - голям през зимата и пролетта и малък през лятото и есента. Доловете, притоци на р. Голяма Камчия, текат по южните склонове на Лиса планина или по северните склонове на Централната Старопланинска верига.

Северните склонове на Елено-Твърдишкия дял на Централна Стара планина и южните склонове на Лиса планина (ДЛ "Стара река", ДЛ Кипилово" и ДЛ "Тича") попадат в най-горните части от водосборния басейн на **река Янтра**. Водните течения се характеризират с непостоянен воден режим, като най-пълноводни са през пролетта. През летните месеци водите им силно намаляват, а някои от тях при продължителни засушавания почти пресъхват. Най-голяма от притоците е **Стара река**. Тя е с относително по-голяма ширина и дълбочина на леглото.

Река Луда Камчия извира от Сливенска планина, дял на Източна Стара планина, и тече в посока запад-изток, като приема водите на **Нейковска, Котленска, Дивешка реки и Кобилищница**, които се отличават със сравнително постоянен воден дебит. Леглата на реките са скалисти, с малък наклон и без падове. Бреговете са стръмни до полегати. Река Луда Камчия в средното и особено в долното си течение образува долина, заета от плодородни обработваеми площи.

Останалата част от територията на РУГ – Сливен (с изключение само на някои водни течения) се включва във водосборния басейн на **река Тунджа**, която извира от Троянско-Калоферския дял на Централна Стара планина и навлиза на територията на РУГ – Сливен при яз. "Жребчево" в ДЛ "Твърдица". Тече първоначално в посока запад-изток, след това завива на юг и запазва южно направление до излизането си от страната. Въпреки голямата водосборна площ, годишния отток е сравнително малък. Зимните валежи, голяма част от които падат във вид на дъжд, обуславят по-голям зимен отток с максимум е през март. Най-малките средномесечни отточни количества са през октомври и са свързани със слабото овлажняване в края на лятото и началото на есента.

По-големи притоци в средното течение на р. Тунджа са реките **Твърдишка, Блягорница и Беленска**. Те извират от Старопланинската верига и не пресъхват през цялата година, но дебитът им е непостоянен. Доловете, които водят началото си от Средна гора, имат малки наклони, ниски и полегати брегове и пресъхват през лятото.

В долното течение реката е широка, пълноводна и силно меандрира през равнинния терен. Голяма част от меандрите са изправени, но извивките още личат под формата на широки суходолия, от които се добива пясък и чакъл.

От притоците в долното течение на р. Тунджа по-важни са: десните притоци **Калница и Синаповска река**, които отводняват Свети Илийските и Манастирските възвишения, и се отличават с доста неблагоприятен воден режим, като през лятно-есенния период водите им се губят. **Река Мочурица** е ляв приток на р. Тунджа, извира на територията на ДЛ "Котел" и първоначално тече в посока запад-изток, след което прави широк завой обратно през ДЛ "Садово" и ДЛ "Карнобат", и се връща в ДЛ "Ямбол" с посока изток-запад. Реката няма постоянен воден отток и образува множество малки блата, откъдето носи и името си.

Поповска река е най-големия ляв приток на р. Тунджа и извира в местността "Изворите" от дълбоко окарстен варовиков комплекс, заобиколен с вековни габъррови дървета. При с.Малко Шарково на нея е построен язовир "Малко Шарково". Дебитът на реката е непостоянен и през септември-октомври силно намалява, но не пресъхва.

Араплийска река води началото си от най-високата част на Дервентските възвишения. Както другите реки в района и тя е с непостоянен дебит с максимум през март-април и минимум през октомври. Не пресъхва и няма пороен характер.

Голямата река е единственото по-голямо водно течение, което директно се влива в Черно море. Води началото си от Бакаджиците и поради това е сравнително маловодна

и пресъхва рано през лятото (още през юли-август). Тя е десен приток на Средецка река и по цялото си течение е граница между Елховското и Ямболското лесничество. По-големи водни течения в югозападната част на РУГ – Сливен (ДЛ “Нова Загора”) са реките **Блатница** и **Овчарица**, които чрез р. Сазлийка се вливат в р. Марица. Река Блатница води началото си от блатата близо до с. Коньово в Сърнена Средна гора, тече в югозападна посока и събира водите на течения с непостоянен режим, като нивото на водите им се колебае силно през различните сезони. През лятото водите им намаляват много, а доловете пресъхват. Река Овчарица и притоците ѝ отводняват южните склонове на Св. Илийските възвишения и северните на Манастирските възвишения. На границата с ДЛ “Нова Загора” и ДЛ “Стара Загора” се намира яз. Овчарица.

Хидрографската мрежа в района на РУГ – Сливен се допълва от множество рекички и долове, а в равнинната част на района са построени мрежа от напоителни канали, резервоари, помпени станции. Част от водните течения са каптирани, за да могат да се използват и за питейни нужди. По поречията на по-малките реки са построени микроязовири и рибарници.

Тектонската дейност на територията на ДЛ “Елхово” е довела до появата на минерални извори с местно значение - с. Стефан Караджово.

Геоложки строеж

Основните скали в района на РУГ – Сливен са изградени през различни геоложки епохи – от архаикума до кватернера и се различават по произход – масивни, метаморфни и седиментни. По отношение на геоложкия строеж територията на Управлението може да се раздели условно на три части – Старопланинска, Средногорска и равнинна част.

Старопланинската част се отличава с по-голямо геолошко разнообразие. Южната граница на Старопланинската верига е ясно очертана от Подбалканския дълбочинен разлом и следва приблизително линията между горския фонд и работните земи. Най-старата геоложка формация е диабазфилитоидната формация. Скалите, които изграждат тази сборна формация са глинести шисти и филити, туфогенни утайки, брекчо-конгломерати, кварцити, кварцови шисти, диабаз и др. Следващата по възраст формация е от Среден и Горен Триас. Скалите, които я формират, са предимно доломитни варовици. Юра е представена и с пясъчливо-глинести и глинести мергели. Северно от главната Старопланинска верига (Предбалкана) е развит Хотрив – пясъчен тип. Над него следва Барем, който в основата си е изграден от пясъчници, а над тях започва една неколкостепенна смяна на пясъчливи варовици с варовити пясъчници. Апт е развит също в пясъчлив фациес. Сред пясъчниците се намират прослойки от среднокъсови конгломерати и пясъчливи мергели.

Ядрото на **Средногорския масив** представлява гранитна интрузия, изградена от различни наставки, образувани между късна Креда и Еоцен. Средногорските гранитоиди се отнасят към групата на южнобългарските гранити, примесени с гранитогнайси, конгломерати и по-рядко палеозойски шисти, пясъчници, доломити, триасови пясъчници, варовици и други скали с юрска възраст. Гранитът в този район е дълбоко изветрял, руши се лесно и се превръща в едрозърнест пясък, който наподобява механичния състав на почвите, но заедно с това ги прави лесно податливи на ерозия.

Сходна е геоложката структура и на останалите възвишения, които се издигат в равнинната част на Управлението.

Седиментните скали изграждат **равнинната част** и са представени от кватернерни наслаги, които продължават да се развиват и до днес. Те имат широко разпространение по речните тераси на река Тунджа и притоците ѝ. В основата на терасите са полигенните чакъли, които постепенно прехождават в пясъци с лещи от чакъли. През Плиоцен Елховското поле потъва и се превръща в плиоценски езерен басейн. Скалните комплекси от това време се разделят на: долна част, представлява въгленосна зона от сиви и черни глини, и горна част от бели и жълтеникави пясъци, неправилно редуващи се с алевроитни дребнозърнести пясъчници и зеленикави глини.

Климатични условия

Според класификационната схема на Събев и Станев (“Климатични райони на България и техният климат”, 1963) територията на РУГ – Сливен попада в две климатични области - **Европейско-континентална** и **Континентално-**

средиземноморска, като границата между тях минава през ДЛ "Елхово" и пресича в посока югозапад-североизток селищата Княжево (на река Тунджа), Маломирово, Болярово и Голямо Крушево. Частта, северно от тази линия, попада в Европейско-континенталната климатична област, **Умерено-континентална подобласт** (северните склонове на Стара планина и южните склонове над 1000 м н.в.) и **Преходно-континентална подобласт**, а частта, южно от посочената линия, се отнася към Континентално-средиземноморската климатична област, **Южнобългарската подобласт**.

Предбалкански (припланински) климатичен район (400-1000 м н.в.)

Климатичните условия се отличават с голямо разнообразие, като се намират под непосредственото и силно въздействие на издигащата се от юг Стара планина. Зимата е твърде студена. Броят на дните със средна температура под 0°C общо за трите зимни месеци се движи между 45 за по-ниските райони и 60 за по-високите. Пролетта е хладна, а лятото не е горещо.

Средната годишна сума на валежите е по-висока от средната за страната. Най-голяма е сумата на летните валежи, като максимумът за по-ниските части е през май, а за по-високите - през юни. Минимумът е в края на август и началото на септември.

Снежната покривка се задържа за сравнително дълго в по-високите части на района - 120-150 дни и 80-100 дни за останалата част. Вегетационният период продължава 6,5 месеца, като за по-високите части е с 25-30 дни по-кратък.

Планински климатичен район - среднопланинска част (над 1000 м н.в.)

Този климатичен район обхваща южните склонове на Стара планина над 1000 м. Характерни елементи са чувствително понижените температури и увеличените валежи. Зимата е студена. Валежите са предимно от сняг, който образува устойчива и с голяма дебелина снежна покривка. Продължителността на зимата е значително увеличена главно за сметка на пролетта, която настъпва късно. Лятото е хладно. Есента в този климатичен район е най-благоприятният сезон. Облачните и мъгливи дни са сравнително по-малко от тези през пролетта. Характерна особеност на климата в Планинския район са честите и силни север-северозападни ветрове. Продължителността на вегетационния период е само 4 месеца.

Климатичен район на Източните задбалкански полета (350-500 м н.в.)

Този климатичен район обхваща територията между Старопланинската верига и Средна гора (Твърдишкото поле). Характеризира се с мека зима, сравнително късно настъпваща пролет, умерено топло лято и рано настъпваща хладна есен. Снежната покривка не се задържа дълго и е със сравнително малка дебелина. Поради котловинния характер на терена, първите есенни мразове започват рано. В този район духат постоянни, с голяма сила север-северозападни ветрове. Мъгли падат по-често, но рядко се задържат, поради течението, което се образува между двата планински масива. Продължителността на вегетационния период е около 6,5 месеца.

Задбалкански нископланински климатичен район (500-1000 м н.в.)

Тук попадат южните склонове на Стара планина с надморска височина под 1000 м и Средногорския масив. За този район е характерна меката зима. Пролетта и лятото са сравнително хладни, но есента е чувствително по-топла от пролетта. Поради преобладаването на наклонените терени абсолютните минимални температури не са много ниски, тъй като няма благоприятни условия за задържане на студен въздух. През пролетта няма условия за настъпването на късни мразове. Летните валежи са най-големи, което характеризира лятото като сравнително хладно. Първите есенни мразове настъпват сравнително късно и не са опасни за дървесната растителност. Няма засушливи периоди, валежите са разпределени сравнително равномерно по сезони, като летните превишават зимните с 10-12%. Продължителността на вегетационния период е около 6 месеца.

Климатичен район на Източна Средна България (100-350 м н.в.)

В този район попада равнинната част на Управлението, южно от Стара планина и Средна гора. Теренът представлява обширна равнина с надморска височина 150-200 м, като само при Свети Илийските, Манастирските възвишения и Бакаджиците теренът придобива хълмист характер.

Зимата е сравнително мека, с по-чести затопляния под влияние на средиземноморските циклони. Върху зимните температурни условия донякъде оказва влияние и Стара планина, която спира по-слабите нахлувания на студен континентален въздух. Снежната покривка се задържа само 15-20 дни, което се дължи на откритостта

на района на юг, което позволява по-често и безпрепятствено достигане на средиземноморски въздух чрез зимните циклони.

Пролетта започва рано, а лятото е сравнително горещо. През средата и втората половина на лятото много често настъпва продължително засушаване. Есента е значително по-топла от пролетта. Сравнително повече валежи падат през втората половина на есента, докато през първата, все още се чувства лятното засушаване.

Валежните условия в района имат леко изразен континентален характер в северната част (около Сърнена гора), като летните валежи надвишават леко зимните. В южната част валежните суми за отделните сезони почти се изравняват, което показва че тук се извършва прехода към режима на валежите, характерен за континентално-средиземноморския климат.

За преобладаващата част от района валежния режим е неблагоприятен (средно 600 мм годишно), като за южната част стойността е по-ниска, а периодите на засушаване през август-септември са по-дълги.

Бранишко-Дервентски климатичен район (100-550 м н.в.)

Този климатичен район обхваща северните части на Дервентските възвишения и долината на река Тунджа, южно от Поповската река. Теренът в по-голямата си част е хълмист и полупланински. Надморската височина започва от 50-100 м в равнината до 550 м по главното било на Дервентските възвишения. Температурните условия в ниската част не се различават много от Тунджанския район в Източна Средна България, но значително се променят с нарастването на надморската височина в нископланинската част. Зимата е по-студена. Преобладаването на хълмисти и наклонени терени не позволява задържане на студен въздух и преохлаждане. Снежната покривка е по-устойчива само в най-високите части, но и там не се задържа повече от 20-25 дни.

Пролетта настъпва по-късно. Тя е сравнително хладна, но няма за късни интензивни мразове. Лятото в района е слънчево, сухо и много топло. По-голямата част от валежите падат през първата половина на лятото, като през втората му половина и началото на есента се проявява рязко засушаване. Есента е по-топла от пролетта. Средните температури спадат под 10°C през последното десетдневие на октомври.

Годишната сума на валежите е разпределена сравнително равномерно по сезони, което е характерно за преходните към средиземноморски валежен режим райони. Вегетационният период и за този район е около 7 месеца.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Предбалкански (припланински) район (350-1000 м н.в.)	7,0 / 10,0	-20,0 / -17,0	31,0 / 35,0
Планински район – среднопланинска част (над 1000 м н.в.)	2,0 / 8,7	-23,5 / -34,0	22,0 / 31,0
Климатичен район на Източни задбалкански полета (350-500 м н.в.)	10,0 / 11,0	-18,0 / -15,0	35,0 / 36,0
Задбалкански нископланински район – западна и централна част (500-1000 м н.в.)	7,0 / 10,0	-16,0 / -15,0	31,0 / 35,0
Задбалкански нископланински район – източна част (350-900 м н.в.)	8,0 / 12,0	-15,0 / -14,0	35,0 / 40,0
Район на Източна Средна България (100-350 м н.в.)	11,5 / 13,0	-17,8 / -32,8	39,6 / 44,5
Бранишко-Дервентски район (100-550 м н.в.)	9,3 / 12,6	-20,0 / -32,4	36,2 / 39,9

Таблица № 3

за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец максимална валежна сума	Месец минимална валежна сума
Предбалкански (припланински) район (350-1000 м н.в.)	680-850	V-VI	VIII-IX
Планински район – среднопланинска част (над 1000 м н.в.)	832-1296	V-VI	I-II, VIII-IX
Климатичен район на Източни задбалкански полета (350-500 м н.в.)	650-689	V-VI	II-III
Задбалкански нископланински район – западна и централна част (500-1000 м н.в.)	700-900	VI	II-III
Задбалкански нископланински район – източна част (350-900 м н.в.)	550-800	VI, V	VIII-IX
Район на Източна Средна България (100-350 м н.в.)	525-615	VI	VIII-IX
Бранишко-Дервентски район (100-550 м н.в.)	517-837	XI-XII	VIII-IX

Почви

На територията на РУГ – Сливен най-широко разпространение имат канелените излужени почви, които покриват 55,8% от дървопроизводителната площ на Управлението. На второ място са кафявите горски почви, представени от подтиповете тъмни, преходни и светли. Те се срещат върху 30,4% от дървопроизводителната площ.

Таблица № 4

за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	325,4	0,2
алувиално-делувиална	95,4	0,1
алувиално-ливадна	299,7	0,2
ливаден чернозем	519,1	0,4
чернозем-смолница	3670,2	2,7
канелена излужена	76140,3	55,8
сива горска	10591,7	7,8
тъмносива горска	371,7	0,3
светлосива горска	1771,7	1,3
кафява горска тъмна	9428,9	6,9
кафява горска преходна	30604,5	22,4
кафява горска светла	1557,3	1,1
хумусно-карбонатна	1029,2	0,8
Всичко:	136405,1	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Стара река”, ДЛ “Котел” и ДЛ “Ямбол”.

Под въздействието на валежите и поради силно пресечения терен на Стара планина в тази част на РУГ – Сливен са се развили активни ерозионни процеси. Такива се наблюдават и по южните склонове на Сърнена Средна гора. Общо ерозионни процеси в една или друга степен са се развили върху 7212,8 ха или 5,6% от залесената площ на Управлението.

Растителност

Съгласно горскорастителното райониране на България (Класификационна схема на типовете горски месторастения в НР България, 1983) територията на РУГ – Сливен попада в **Тракийската горскорастителна област**, подобласт Горна Тракия. По отношение на вертикалното райониране горите на РУГ – Сливен попадат в два горскорастителни пояса и съответните им подпояси, а именно:

T-I - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-700 м н.в.)

T-I-1 - Подпояс на крайречните и лонгозни гори (0-700 м н.в.)

T-I-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-500 м н.в.)

T-I-3 - Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (500-700 м н.в.)

T-II - Среден планински пояс на горите от бук и иглолистни (700-2000 м н.в.)

T-II-1 - Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела (700-1200 м н.в.)

T-II-2 - Подпояс на старопланинските гори от бук, ела и смърч (1200-1700 м н.в.)

Подпоясът на крайречните и лонгозни гори обхваща по-големи горски комплекси в равнинната част на Управлението, докато в северната, планинска част естествената растителност представлява тесни ивици гора по течението на по-големите реки. Естествените насаждения са представени от смесени върбови, тополови и елшови насаждения от бяла върба, бяла топола, черна елша, полски ясен, летен дъб в южните части, бряст и примеси от клен, дива круша и цер и по-рядко от чисти насаждения от същите дървесни видове. На места под склопа им е формиран гъст подлес от бряст, мекиш и различни видове храсти - трънки, глог и т.н.

Създадените култури основно са тополови. Освен тополови, в този подпояс са създадени и много култури от други видове - акация, полски ясен, летен дъб, сребролистна липа, червен дъб, явор, източен чинар и други.

Основни дървесни видове в **подпояса на равнинно-хълмистите дъбови гори** са дъбовете. Естествената растителност в северната част на Управлението се формира от издънкови чисти и смесени насаждения от благун, зимен дъб и по-малко цер, докато в южните райони се увеличава участието на цер и космат дъб за сметка на зимния дъб. Единично се срещат насаждения от мъждрян, сребролистна липа, габър, полски ясен и други. На по-бедни месторастения има и насаждения от келяв габър.

В състава на повечето дъбови насаждения влизат единично или с по 1-2 десети много други дървесни видове - различни видове липи, мъждрян, клен, бряст, горскоплодни - махалебка, киселица, дива круша и други. Под склопа на естествените насаждения много храстови видове - основно драката, но и глогът, дрянът, шипките и други, са образували гъст подлес, който заема до 50-60% от площите. Като подлес на места се явяват и келяв габър, мекиш и мъждрян.

От създадените култури най-голямо участие имат черборовите и акациевите култури. Залесявано е и с бял бор, но при тази ниска надморска височина след определена възраст той започва масово да съхне и страда от насекомни вредители. В този подпояс са създавани и култури от горскоплодни видове - орехи и бадеми. С ловностопанска цел на малки площи е залесявано и с други горскоплодни като дива круша, махалебка, киселица и други. Инцидентно е залесявано с айлант, бреза, гледичия и софора, които са създавани предимно с опитна или украсна цели. Единично на малки площи главно в деретата и тук има тополови култури.

Обликът на **подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори** дават естествени издънкови насаждения – чисти и смесени – от зимен дъб, благун, бук, габър и по-рядко цер в по-ниските части, в състава на който участват още череша, явор, планински ясен, мъждрян, клен и келяв габър като подлес. От храстите се срещат главно леска, дрян, глог, шипка. По южните, припечни склонове се срещат горички от келяв габър, мъждрян, клен, зимен дъб и благун.

Чистите и смесени иглолистни култури са предимно от бял бор и по-ограничено от черен бор и акация. Създавани са и култури от зелена дуглазка, европейска лиственица, веймутов бор и ела.

Районите с надморска височина от 700 до 1200 метра са в **подпояса на нископланинските гори от горун, бук и ела**. Обликът на горите се дава от чисти и смесени зимендъбови, букови и габъррови предимно издънкови насаждения, в състава на които участват благун, бреза, ива, келяв габър, турска леска, явор, череша, шестил, ясен, бряст и други. В по-високите части на подпояса в северните райони на Управлението доминиращ дървесен вид е букът. Чистите габъррови и с преобладание на габър насаждения заемат по-ниските части на склоновете в буковия район.

Чистите зимендъбови и с преобладание на зимен дъб насаждения имат значително разпространение в по-ниските части. Насаждения от зимен дъб се срещат и в района на бука, но те са изключително на припечни изложения. Чистите келяв габъррови насаждения и с преобладание на келяв габър имат по-ограничено разпространение. Те

са разположени предимно на припечни изложения. Тук се намират и естествени находища на черен бор и ела в Стара планина.

От създадените иглолистни култури в района преобладават културите от бял бор, докато културите от черен бор имат по-ограничено разпространение. През последните 30-40 години са създадени и култури от смърч, зелена дуглазка, ела и веймутов бор. В болшинството си те са смесени иглолистно-широколистни.

Подпоясът на среднопланинските гори от бук, ела и смърч е разположен между 1200-1700 метра надморска височина. Облика на подпояса дават букови гори със семенен произход, които на по-големи надморски височини са смесени със смърч. Създадените култури са предимно от смърч, по-рядко се срещат култури от ела и бял бор.

Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	7905,4	6,1	2968,5	2,2
Смърч	1652,6	1,3	693,8	0,5
Черен бор	11340,9	8,7	17127,5	12,7
Ела	88,7	0,1	68,0	0,1
Лиственица	26,8	-	23,6	-
Веймутов бор	16,7	-	10,5	-
Зелена дуглазка	408,0	0,3	338,0	0,2
Атласки кедър	18,9	-	879,5	0,6
Други иглолистни	5,2	-	16,8	-
Бук	29846,6	23,0	34149,9	25,2
Червен дъб	121,6	0,1	190,6	0,1
Зимен дъб	11740,6	9,0	14702,0	10,9
Летен дъб	351,3	0,3	421,9	0,3
Благул	15601,1	12,0	20275,8	15,0
Цер	13431,5	10,3	16260,3	12,0
Габър	7995,3	6,2	5999,7	4,4
Бряст	163,4	0,1	148,1	0,1
Трепетлика	89,7	0,1	55,9	-
Явор	334,8	0,3	893,8	0,7
Бреза	226,2	0,2	181,6	0,1
Мъждрян	2604,7	2,0	1207,3	0,9
Орех	346,5	0,3	245,3	0,2
Акация	1747,3	1,3	2814,9	2,1
Космат дъб	7883,9	6,1	5238,1	3,9
Келяв габър	13466,8	10,4	5650,7	4,2
Айлант	10,4	-	4,3	-
Брекия	9,1	-	274,2	0,2
Върба	43,1	-	28,7	-
Воден габър	86,2	0,1	57,5	-
Гледичия	56,3	-	53,1	-
Джанка	3,4	-	5,9	-
Елша	39,1	-	38,9	-
Ива	57,4	-	9,8	-
Кестени	3,1	-	3,7	-
Клен	315,1	0,2	269,6	0,2
Круша	17,4	-	84,8	0,1
Турска леска	47,1	-	51,6	-
Дребнолистна липа	32,7	-	31,8	-
Едролистна липа	47,0	-	73,2	0,1
Сребролистна липа	698,9	0,5	2199,2	1,6
Копривка	0,0	-	0,0	-
Люляк	1,3	-	1,8	-
Махалебка	32,3	-	38,1	-
Мекиш	45,8	-	34,1	-
Офика	0,5	-	3,5	-
Скоруша	0,0	-	6,2	-
Софора	0,3	-	3,3	-
Череша	35,7	-	348,6	0,3
Черница	2,8	-	3,6	-
Чинар	6,4	-	6,6	-
Шестил	17,8	-	114,4	0,1
Американски ясен	1,0	-	1,0	-

Планински ясен	67,9	0,1	128,7	0,1
Полски ясен	247,1	0,2	280,4	0,2
Тополи и върби	481,3	0,4	568,0	0,4
Други широколистни	92,8	0,1	82,6	0,1
ВСИЧКО	129913,8	100,0	135369,3	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Стара река”, ДЛ “Котел” и ДЛ “Ямбол”.

Характеристика на горския фонд

Общата площ на горския фонд на територията на РУГ – Сливен е 145551,2 ха (не е включена площта на ДЛ “Стара река”, ДЛ “Котел” и ДЛ “Ямбол”), като приблизително 90% от тази площ са залесени. Преобладават широколистните семенни и издънковите насаждения, които покриват съответно 25% и 31% от общата площ на Управлението.

По вид на собствеността разпределението е дадено в Таблица № 6, като не са включени следните горско-стопански единици: ДЛ “Стара река”, ДЛ “Котел”, ДЛ “Нова Загора” и ДЛ “Ямбол”, за които няма данни в лесоустройствените проекти.

Таблица № 6

Разпределение на площите по собственост

Собственост	Площ в ха	%
Държавни гори	98206,6	73,3
Общински гори	27748,9	20,7
Частни гори	6490	4,8
Временно стопанисвани от общината	646	0,5
Религиозни гори	893,2	0,7
На други юридически лица	39,2	-
Съсобственост	20,8	-
ОБЩО:	134044,7	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	129913,8	89,3
Незалесена дървопроизводителна площ	6518,3	4,5
Недървопроизводителна площ	9119,1	6,3
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	145551,2	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Стара река”, ДЛ “Котел” и ДЛ “Ямбол”.

Таблица № 8

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	27667,3 / 25509,9	19,0 / 19,6
Широколистни високостъблени	36818,9 / 35010,4	25,3 / 26,9
За реконструкция	32455,4 / 26116,2	22,3 / 20,1
Издънкове за прерастване	-	-
Издънкове за превръщане	44962,1 / 40042,8	30,9 / 30,8
Нискостъблени	3082,0 / 2850,0	2,1 / 2,2
Тополови	565,5 / 384,5	0,4 / 0,3
ВСИЧКО:	145551,2 / 129913,8	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Стара река”, ДЛ “Котел” и ДЛ “Ямбол”.

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 9.

Таблица № 9

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	21229,3	19729,8	84848,7	75188,3	106078,0	94918,1
Защитни	4869,2	4418,5	19602,8	17541,7	24472,0	21960,2
Рекреационни	528,7	437,5	619,6	512,4	1148,3	949,9
Защитени	695,5	611,5	10562,6	9035,4	11258,1	9646,9
Други	344,6	312,6	2250,2	2126,1	2594,8	2438,7
Общо ЗРЗТ	6438,0	5780,1	33035,2	29215,6	39473,2	34995,7
Общо ДСФ+ЗРЗТ	27667,3	25509,9	117883,9	104403,9	145551,2	129913,8
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	27667,3	25509,9	117883,9	104403,9	145551,2	129913,8

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Стара река”, ДЛ “Котел” и ДЛ “Ямбол”.

Съгласно Лесоустройствените проекти на държавните лесничейства в РУГ – Сливен за периода 1990-2000 година е било предвидено средно годишно ползване в размер на 191835 куб.м от всички видове сечи, от което 120518 куб.м годишно от главни сечи и 71317 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсичани са средно годишно по 164339 куб.м или 85,7% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 102111 куб.м средно годишно или 84,7% от предвиденото, а от отгледни и санитарни сечи 62228 куб.м средно годишно или 87,3% от предвиденото.

Предвижданият общ средногодишен добив на дървен материал е 244488 куб.м (с изключение на ДЛ “Стара река”, ДЛ “Котел” и ДЛ “Ямбол”, за които няма данни) – 124081 куб.м добив от главни, сеч на надлесни дървета и реконструкции и 120407 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Общо на територията на РУГ – Сливен санитарното състояние на гората е добро. Изключение е ДЛ “Нова Загора”, където е констатирано задоволително състояние на горските насаждения и култури. Няма информация за санитарното състояние на горския фонд на територията на ДЛ “Стара река”, ДЛ “Котел” и ДЛ “Ямбол”.

От различни видове повреди са пострадали около 9053,2 ха или 7% от залесената площ на Управлението.

В северната, планинска част на РУГ – Сливен най-често срещаната повреда е **гниене** по бука и по-ограничено по обикновения габър. Зимен дъбовите и благунови гори, както и боровите култури, създадени в дъбовия пояс, страдат от **суховършия**, които за сега нямат масов характер, но съществува опасност от разрастване на засегнатите площи. На трето място са повредите от **снеголоми** и **снеговали** по иглолистните култури от бял и черен бор, по-рядко по смърчовите култури.

В останалата част от територията на РУГ – Сливен (равнинната част, южно от планинските масиви Стара планина и Средна гора) основните повреди са от **съхнене**. Най-силно са засегнати зимен дъбовите гори, следвани от благуновите и церовите гори. Косматият дъб показва най-висока приспособимост към екстремалните природни условия и повредите при него са незначителни. При широколистните култури най-силно са пострадали ореховите и бадемовите култури – градински тип и някои престарели култури от акация, айлант и гледичия. При иглолистните култури най-висок процент повреди от съхнене има при белия и черния бор.

Масови заболявания от **гъби** и нападения от **насекомни вредители** през по-голямата част от периода 1987-2000 г. не са констатирани. На територията на Управлението са регистрирани единични нападения от златозладка по иглолистни и широколистни гори и храсти покрай просеки и пътища, както и от гъботворка по дъбовете в долния район. От стопанско значение за района са и следните насекомни вредители: за иглолистните - борова процесия, летораспозавивачка; за широколистните - гъботворка, педомерка и листоврътка.

Поради недостатъчните валежи и продължителните засушавания в края на лятото и началото на есента, особено опасни за горския фонд на територията на РУГ – Сливен са **пожарите**. Общо опожарената площ възлиза на 4774,9 ха или 3,7% от залесената площ на Управлението. Най-големи поражения са нанесли пожарите, бушували през лятото на 2000 година. Само на територията на ДЛ “Елхово” са опожарени 3078,1 ха горски фонд.

Във всички лесничейства на територията на РУГ – Сливен най-голям е броя на констатираните нарушения от незаконна сеч и незаконна паша. В ДЛ “Сливен” и ДЛ “Елхово” тревожно висок е и броя на нарушенията, свързани с незаконно заграбване и обработване на площи от горския фонд, незаконен лов (131 браконieri в ДЛ “Сливен” и 28 броя убит дивеч, съответно 216 нарушения и 27 броя в ДЛ “Елхово”) и риболов (202 нарушения в ДЛ “Сливен”).

Странични ползвания

Основно странично ползване на територията на РУГ – Сливен е била пашата, като навсякъде предвидената за паша площ е задоволрила напълно нуждите от паша на едрия и дребен добитък. Изключение е ДЛ “Сливен”, където разрешената средногодишно площ за паша е била с 5769 ха повече от предвидената.

Други странични ползвания, реализирани в горите на РУГ – Сливен, са: събиране на сено; на листников фураж; на горски плодове; събиране на билки; на гъби; добив на елхи. На територията на ДЛ “Елхово” лесничейството отдава под наем млади тополови култури на местното население за временно засяване със селскостопански култури.

Данните в следващата таблица са приблизителни, поради липсата на конкретна информация за видовете странични ползвания и реализираните количества в някои от лесничействата.

Таблица № 10

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (стар) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (нов) средногодишно
Паша - площ	хектари	53145,6	56450,8	66156,0
Едър добитък	брой	34298,0	10248,0	59142,0
Дребен добитък	брой	211135,0	132618,0	300244,0
Сено	тона	402,0	98,4	70,0
Листников фураж	пр.куб.м	475,0	149,0	400,0
Горски плодове	тона	32,0	-	15,0
Билки	тона	81,0	9,0	9,3
Гъби	тона	2,0	-	10,0

Лечебни растения

Според данните от “Хорологичен атлас на лечебните растения в Република България” и списъците на видовете, разпространени в ДЛ “Кипилово”, ДЛ “Твърдица”, ДЛ “Сливен” и ДЛ “Елхово”, на територията на РУГ – Сливен се срещат над 150 вида лечебни растения.

Акация (*Robinia pseudoacacia* L.)
 Багрилна жълтуга (*Genista tinctoria* L.)
 Багрилно подрумиче (*Anthemis tinctoria* L.)
 Бадем (*Amygdalus communis*)
 Благун (*Quercus frainetto* Ten.)
 Боровинка червена (*Vaccinium vitis-idea*)
 Боровинка черна (*Vaccinium myrtillus* L.)
 Бреза (*Betula alba* L.)
 Брекиня (*Sorbus torminalis* L.)
 Бръшлян (*Hedera helix* L.)
 Бударица (*Galeopsis tetrachit* L.)
 Бук (*Fagus sylvatica* L.)
 Бъз тревист (*Sambucus ebulus* L.)
 Бъз черен (*Sambucus nigra* L.)
 Бял бор (*Pinus silvestris* L.)
 Великденче (*Veronica officinalis* L.)
 Волски език (*Phyllitis scolopendrium* L.)
 Вратига (*Tanacetum vulgare* L.)
 Вълча ябълка обикновена (*Aristolochia clematitis* L.)
 Върба бяла (*Salix alba* L.)

Върбинка (*Verbena officinalis* L.)
 Гингер (*Onopordon acanthium*)
 Глог (*Crataegus monogyna* Jacq.)
 Глухарче (*Taraxacum officinale* Web.)
 Горицвет (*Adonis vernalis*)
 Горски енчец (*Solidago virgaurea* L.)
 Гръмотрън (*Ononis spinosa* L.)
 Девесил сибирски (*Heracleum sibiricum* L.)
 Джоджен (*Mentha piperita*)
 Дива тиква (*Bryonia alba*)
 Дилянка (*Valeriana officinalis*)
 Драка (*Paliurus spina-christi* Mill.)
 Дрян (*Cornus mas* L.)
 Дяволска уста (*Leonurus cardiaca* L.)
 Елшовиден зърнастец (*Frangula alnus*)
 Еньовче (*Galium verum* L.)
 Живениче (*Scrophularia nodosa* L.)
 Живовляк голям (*Plantago major* L.)
 Живовляк теснолист (*Plantago lanceolata* L.)
 Жълтурче (*Ranunculus ficaria* L.)

Залист бодлив (*Ruscus aculeatus* L.)
Здравец зловонен (*Geranium robertianum* L.)
Здравец кръвен (*Geranium sanguineum* L.)
Здравец обикновен (*Geranium macrorrhizum* L.)
Зимен дъб (*Quercus sessiliflora* L.)
Змийско мляко (*Chelidonium majus* L.)
Зърника (*Rhamnus catharticus* L.)
Иглика лечебна (*Primula officinalis* L.)
Изсипливче влакнесто (*Herniaria hirsuta* L.)
Изсипливче голо (*Herniaria glabra* L.)
Източен чинар (*Platanus orientalis*)
Изтравниче (*Asplenium trichomanes* L.)
Имел бял (*Viscum album* L.)
Имел черен (*Loranthus europaeus*)
Исландски лишей (*Cetraria islandica* (L.) Ach.)
Калина (*Viburnum opulus* L.)
Камшик лечебен (*Agrimonia eupatoria* L.)
Кантарион жълт (*Hypericum perforatum* L.)
Кантарион червен (*Centaureum erythraea* Rafn.)
Кестен конски (*Aesculus hippocastanum*)
Кестен обикновен (*Castanea sativa*)
Кисел трън (*Berberis vulgaris* L.)
Киселица (*Malus sylvestris* Mill.)
Клинавче (*Astragalus glycyphyllos* L.)
Козя брада (*Rumex acetosella* L.)
Кокиче блатно (*Leucosium aestivum*)
Кокиче снежно (*Galanthus nivalis* L.)
Копитник (*Asarum europaeum* L.)
Коприва (*Urtica dioica*)
Кукувича прежде (*Cuscuta europaea*)
Кукуряк миризливи (*Helleborus odoratus* W. et K.)
Кучешко грозде червено (*Solanum dulcamara* L.)
Кучешко грозде черно (*Solanum nigrum* L.)
Къпини (*Rubus* sp. *diversae*)
Лавровишня (*Laurocerasus officinalis* Roem.)
Лазаркиня (*Galium odoratum* L.)
Лайка (*Matricaria chamomilla*)
Левурда (*Allium ursinum* L.)
Леска (*Corylus avellana* L.)
Летен дъб (*Quercus robur* L.)
Лечебна комунига (*Melilotus officinalis* (L.) Pall.)
Лечебна медуница (*Pulmonaria officinalis* L.)
Лечебна ружа (*Althea officinalis*)
Лечебно птиче просо (*Lithospermum officinale* L.)
Ливадно орехче (*Filipendula vulgaris* Moench.)

Липа дребнолистна (*Tilia parvifolia* Ehrh.)
Липа едрolistна (*Tilia grandifolia* Ehrh.)
Липа сребролистна (*Tilia argentea* Desf.)
Лопен благороден (*Verbascum nobile*)
Лопен гъстоцветен (*Verbascum thapsiforme* Schrad.)
Лопен мъхнат (*Verbascum phlomoides* L.)
Лудо биле (*Atropa belladonna* L.)
Луличка (*Linaria vulgaris* Mill.)
Люляк (*Syringa vulgaris* L.)
Малина (*Rubus idaeus* L.)
Маточина (*Melissa officinalis* L.)
Махалебка (*Prunus mahaleb* L.)
Мащерка (*Thymus* sp. *diversae*)
Мекиш (*Acer tataricum* L.)
Мента (*Mentha spicata* complex)
Мента блатна (*Mentha pulegium* L.)
Мента водна (*Mentha aquatica*)
Мечо грозде (*Arctostaphylos uva-ursi* L.)
Мехунка (*Phisalis alkekengi* L.)
Миши уши (*Hieracium pilosella* L.)
Момина сълза (*Convalaria majalis* L.)
Мразовец (*Colchicum autumnale* L.)
Мукина (*Sorbus aria* (L.) Crantz.)
Мъждрян (*Fraxinus ornus* L.)
Напръстник вълнест (*Digitalis lanata* Ehrh.)
Обикновен габър (*Carpinus betulus* L.)
Обикновена хвойна (*Juniperus communis* L.)
Овчарска торбичка (*Capsella bursa-pastoris* L.)
Огниче (*Chenopodium botrys* L.)
Омайниче градско (*Geum urbanum* L.)
Оман бял (*Inula helenium* L.)
Орех (*Juglans regia*)
Офика (*Sorbus aucoparia* L.)
Очанка (*Euphrasia* sp. *diversa*)
Очиболец горски (*Potentilla erecta* L.)
Папрат мъжка (*Dryopteris filix-mas*)
Папрат орлова (*Pteridium aquilinum* Kuhn.)
Папрат сладка (*Polypodium vulgare* L.)
Паричка (*Bellis perennis* L.)
Пача трева (*Polygonatum aviculare* L.)
Пелин обикновен (*Artemisia vulgaris* L.)
Повет обикновен (*Clematis vitalba* L.)
Подбел (*Tussilago farfara* L.)
Подъбиче бяло (*Teucrium polium* L.)
Подъбиче обикновено (*Teucrium chamaedris*)
Полски бряст (*Ulmus campestris* L.)
Полски хвош (*Equisetum arvense*)
Полски ясен (*Fraxinus oxycarpa* Willd.)
Поточарка (*Nusturtium officinalis* R.Br.)
Прозорче пълзящо (*Potentilla reptans* L.)
Равнец бял (*Achillea millefolium* gr.)
Равнец влакнест (*Achillea setacea* Waldst. et Kit.)

Равнец жълт (<i>Achillea clypeolata</i> Sm.)	Теменуга трицветна (<i>Viola tricolor</i> L.)
Равнец обикновен (<i>Achillea collina</i> Becker ex Rchb.)	Тинтява синя (<i>Gentiana cruciata</i>)
Ракита (<i>Salix purpurea</i> L.)	Трепетлика (<i>Populus tremula</i> L.)
Ранилист (<i>Betonica officinalis</i> L.)	Трънка (<i>Prunus spinosa</i> L.)
Решетка (<i>Carlina acanthifolia</i> All.)	Чемерика (<i>Veratrum lobelianum</i>)
Риган (<i>Origanum vulgare</i> L.)	Череша обикновена (<i>Cerasus avium</i>)
Рунянка (<i>Hieracium pilosella</i> L.)	Червен божур (<i>Paeonia peregrina</i> Mill.)
Синя жлъчка (<i>Cichorium intybus</i> L.)	Черна елша (<i>Alnus glutinosa</i> Gaerth.)
Сиротица (<i>Gratiola officinalis</i> L.)	Черна топола (<i>Populus nigra</i> L.)
Смрадлика (<i>Cotinus coggygria</i> Scop.)	Чобанка (<i>Petasites hybridus</i> L.)
Телчарка голяма (<i>Polygala major</i> s.l.)	Чубрица балканска (<i>Satureja pilosa</i>)
Теменуга миризлива (<i>Viola odorata</i> L.)	Шипка (<i>Rosa canina</i> L.)
	Ягода горска (<i>Fragaria vesca</i> L.)

Поставени под **забранителен режим** за събиране със стопански цели от естествени находища са: дилиянка, медицинска ружа, балканска пищялка, пролетен горицвет, багривно подрумиче, исландски лишей, мечо грозде, копитник, изтравниче, бодлив залист, салеп. **Изцяло забранени за събиране** от естествени находища са още: волски език, лечебен исоп, едроцветна какула, катраника, момина сълза, бял оман, жълт мак, сантонинов пелин, бял риган, бухалковиден и обикновен плаун, жълт смил, червена хвойна, цистозира.

Под **специален режим** на опазване и ползване са поставени: жълто прозорче, решетка, лечебна иглика, лудо биле, лечебен ранилист, елшовиден зърнастец, лазаркиня.

Със **свободен режим** на ползване са: бял равнец, гръмотрън, синя метличина, чобанка, поветица, горска пищялка, трескот, репей, пача трева, босилек, великденче, калина, глухарче, жаблек, жълт кантарион, жълт равнец, върбинка, жълта комунига, змийско мляко, два вида изсипливче, мащерка, овчарска торбичка, пелин, чубрица, риган, живениче, татул, синя жлъчка, маточина, червено и бяло подъбиче, лайка, полски хвощ, еньовче, лопен, черен бъз, бъзак, кукувича прежда, едролитна, сребролистна и дребнолистна липа, поточарка, горска ягода, малина, къпина, широколист и теснолист живовляк, коприва, мента, орех, подбел, смрадлика, пчелинок, шипка, синя хвойна, козя брада, червен глог, трицветна теменуга, трънка, левурда, черна елша, резене, багривно подрумиче, дъб, чемерика, мъждрян, бяла бреза, врабчови чревца, чувен, огниче, повет, дрян, очанка, змиряник, зайча сянка, парички, кървавиче, леска, червен кантарион, наумка, вълнест напръстник, боянка, ветрогон, брястолистно орехче, ливадно орехче, бударица, бучиниш, багривна жълтуга, обикновен, кръвен и зловонен здравец, градско омайниче, бръшлян, рунянка, блян, пуличка, дяволска уста, полска белоочица, лечебно птиче просо, гингер, драка, пипериче, мехунка, голяма телчарка, сладка папрат, трепетлика, горско прозорче, пълзящо прозорче, орлова папрат, жълтурче, лечебна медуница, зърника, златовръх, ракита, бяла върба, дебриянка, горски енчец, лечебно сапуниче, офика, брей, вратига, лепка, пирей, бял имел, ралица, рунянка.

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

Информацията за растителните видове с природозащитен статус, разпространени на територията на РУГ – Сливен, е недостатъчна. Данни за находища на редки растения има само за някои лесничейства. Липсва информация за разпространението на животински видове от Червената книга или защитени от Закона.

Следва списък на растителните видове с природозащитен статус (Заповед № 718/20.06.1989 г. на КОПС, изменена и допълнена със Заповед № РД 401 и 402 от 07.11.1995г. на МОС). Съгласно възприетата категоризация на застрашеност, видовете се разделят на три категории: изчезнали, застрашени от изчезване и редки.

Изчезнал растителен вид:

Лечебна пищялка (*Angelica archangelica* L.) - за последен път събирана през 1924 година.

Застрашени от изчезване растителни видове са:

Арабска етионема (*Aethionema arabicum* L.)
Горска съсънка (*Anemone sylvestris* L.)
Давидов мразовец (*Colchicum davidovii* Stel.)

Нежен лопен (*Verbascum humile* Janka)
 Пирамидално съцветна къпина (*Rubus thyrsoiflorus* Weihe et Nees)
 Снежно кокиче (*Galanthus nivalis* L.)
 Урумово лале (*Tulipa urumoffii* Hayek)
Редки растителни видове в разглеждания регион:
 Битински синчец (*Scilla bithynica*)
 Български лен (*Linum tauricum* ssp. *bulgaricum*)
 Български ранилист (*Stachys bulgarica*)
 Българско подрумиче (*Anthemis virescens* Vel.)
 Българско подрумиче (*Anthemis virescens*)
 Бял оман (*Inula helenium* L.)
 Ведрица гръцка (*Fritillaria graeca*)
 Ведрица стрибърниева (*Fritillaria sibirnyi*)
 Ведрица черноморска (*Fritillaria pontica* Wahl.)
 Веленовскиев горски вечерник (*Hesperis sylvestris* ssp. *velenovskiy*)
 Волски език (*Phyllitis scolopendrium* L.)
 Гъст (плътен) ръждавец (*Groenlandia densa* (L.) Fourr.)
 Джел (*Ilex aquifolium*)
 Издънкова мерендера (*Merendera sobolifera* C.A.Mey)
 Изтравниче (*Asplenium trichomanes* L.)
 Кисел трън (*Berberis vulgaris* L.)
 Костова тлъстига (*Sedum kostovii*)
 Лудо биле (*Atropa belladonna* L.)
 Мразовец (*Colchicum autumnale* L.)
 Персийски крайспорник (*Cheilanthes persica* Mett.et Kuhn.)
 Решетка (*Carlina acanthifolia* All.)
 Стрибърниева козя брада (*Tragopogon sibirnyi*)
 Тис (*Taxus baccata*)
 Тракийски клин (*Astragalus thracicus* Griseb.)
 Фибигия щитовидна (*Fibigia clypeata* L.)
 Фривалдскиева микромерия (*Micromeria frivaldszkyana* Vel.)
 Халерово котенце (*Pulsatilla halleri* Willd.)
 Червен божур (*Paeonia peregrina* Mill.)
 Червен кантарион (*Centaureum erythraea* Rafn.)

Защитени територии

Защитените природни обекти на територията на РУГ – Сливен са посочени по лесничейства.

На територията на ДЛ “Кипилово”:

- **Природна забележителност Пещера “Свети четиридесет мъченици”** - обявена със заповед № 995/21.04.1971 год. на МГГП, с обща залесена площ 5,0 ха.
- **Историческо място “Кале”** - обявено със заповед № 2341/26.05.1971 год. на МГГП, с обща залесена площ 1,0 ха (ще се прекатегоризира на базата на протокол). Римска крепост от III-IV век в местността “Борината”.

На територията на ДЛ “Тича”:

- **Природна забележителност “Злостен”** - обявена със Заповед № 132/22.02.1985 г. на КОПС, обща площ 123,9 ха, от която залесена 95,9 ха.

На територията на ДЛ “Твърдица”:

- **Природна забележителност “Еленска глава” (Тиса)** – обявена със заповед № 425/18.05.1987 г. на КОПС, с площ 4,0 ха. Естествено находище на тис (*Taxus baccata*).

На територията на ДЛ “Сливен”:

- **Природен парк “Сините камъни”**, обявен със заповед № 893/28.11.1980 г. и заповед № 410/07.05.1982 г. на КОПС и разширен със заповед № 763/05.08.2002 г. на МОСВ, с обща площ 10919,7 ха, от която 9340,8 ха залесена и 1578,9 ха незалесена.
- **Природна забележителност “Халката”**, обявена със заповед № 1422/24.06.1969 г. на МГГП, с незалесена площ 1,0 ха. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.

- **Природна забележителност “Змееви дупки”**, обявена със заповед № 1422/24.06.1969 г. на МГГП, с незалесена площ 0,7 ха. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.
- **Природна забележителност “Песченик”**, обявена със заповед № 1422/24.06.1969 г. на МГГП, с незалесена площ 1,4 ха. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.
- **Природна забележителност “Бъчвата”**, обявена със заповед № 1422/24.06.1969 г. на МГГП, с незалесена площ 0,8 ха. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.
- **Природна забележителност “Хайдушка”**, обявена със заповед № 1422/24.06.1969 г. на МГГП, със залесена площ 0,9 ха. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.
- **Защитена местност “Божура”**, обявена като историческо място със заповед № 257/25.02.1969 г. на МГГП и прекатегоризирана в защитена местност със заповед № 997/21.10.2002 г. на МОСВ, с обща площ 250,5 ха, от която 245,5 ха залесена и 5,0 ха незалесена. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.
- **Резерват “Кутелка”** – с обща площ 709,2 ха, стопанисва се от МОСВ. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.
- **Природна забележителност “Долна мааза”**, обявена със заповед № 995/21.06.1971 г. на МГГП, със залесена площ 4,7 ха.
- **Защитена местност “Агликина поляна”**, обявена като историческо място със заповед № 257/25.02.1969 г. на МГГП и прекатегоризирана в защитена местност със заповед № 997/21.10.2002 г. на МОСВ, с обща площ 120,6 ха, от която 119,7 ха залесена и 0,9 ха незалесена.
- **Защитена местност “Хайдут дере”**, обявена като историческо място със заповед № 257/25.02.1969 г. на МГГП и прекатегоризирана в защитена местност със заповед № 997/21.10.2002 г. на МОСВ, с обща площ 27,5 ха, от която 25,2 ха залесена и 2,3 ха незалесена.
- **Защитена местност “Железни врата”**, обявена като историческо място със заповед № 257/25.02.1969 г. на МГГП и прекатегоризирана в защитена местност със заповед № 997/21.10.2002 г. на МОСВ, с обща площ 41,0 ха, цялата залесена.

На територията на **ДЛ “Елхово”**:

- **Природна забележителност Пещера “Дрънчи дупка”** – обявена със заповед № 0037/11.01.1968 г. на МГГП, с обща залесена площ 5,0 ха.
- **Поддържаните резервати “Балабана” и “Долна Топчия”** с обща площ 548,0 ха се стопанисват от МОСВ и не са обект на лесоустройство.

На територията на **ДЛ “Нова Загора”** са обявени 7 броя исторически места, които съгласно новия Закон за защитените територии отпадат от регистъра на защитените природни обекти.

Няма данни за обявените защитени природни обекти на територията на **ДЛ Стара река**, **ДЛ “Котел”** и **ДЛ “Ямбол”**, в които в момента се извършва ново лесоустройство.